

*v. prefatio
Anti-Bail-
leti.*

epicedii forte placuisse quispiam dixerit, ut & orbi erudito, & ipsi inprimis Cornelio manifestaret quanti eum faceret. Hujus enim præconiis redundat elegia Menagiana. Hæc eo non dico ut negare velim philautiæ obnoxium Menagium fuisse, quod crimen cum a Bailletto ipsi exprobraretur, tuitus est, non solum licitum verum etiam decorum esse poetam se laudare. Lotichium vero æque ambitiosum non fuisse & vita & modesta scripta testificantur. Nam in elegia prima editionis primæ (quæ in nulla editionum Camerarii, & ne quidem inter juvenilia Lotichii carmina ab Hagio sine delectu edita comparet) ad Dan. Stibarum Equitem Francum elegos suos fingit ita loqui:

Pars quoq; de nobis flammis immitibus arsit

Ne foret auctori perniciosâ suo.

Ille tamen precibus nostris & tempore victus

I, bene quod vertat, flebile, dixit, opus.

Sed neq; bis tinctas concha Sidonide vestes

Nec gere compositis myrtea ferta comis.

Vade sine invidia velisque minoribus uti

Sis memor, antennas fert levis aura tuas, &c.

Et elegia undecima libri primi edit. Camerarii parum se labores suos curasse significat his verbis:

Deque tot amissis etiâ nunc pauca supersunt

Carmina, militiae tempore facta mea.

Id